

Christian Jensen (FP):

Som det fremgår af ministerens bemærkninger til lovforslaget, er det nu anden gang, der skal justeres på loven fra juni 1998. Vi hilser da velkomment, at skatteministeren nu igen har indset, at det er nødvendigt at ændre på denne lov, hvor skatteministeren måtte hente sit flertal hos hr. Frank Aaen og Enhedslisten.

Det er i den forbindelse da også glædeligt, at ministeren nu også har indset, at der er en forskel, ja, endda en stor forskel på et livsforsikringssselskab og et skadesforsikringssselskab også i skattemæssig henseende. Man kan i den forbindelse sige, at frem og tilbage er lige langt, idet vi vel nu er på vej tilbage, hvor vi kom fra, før loven blev vedtaget i juni 1998.

Skatteministeren har da også fået et godt og grundigt bevis på, hvad der kommer ud af at vedtage noget med Enhedslistens stemmer, når det drejer sig om erhvervslove. Det duer jo bare ikke. Men ministeren er da blevet en erfaring rigere. Vi opfatter da også skatteministerens fremsættelse af dette forslag som en erkendelse at, at det er bedre at søge flertallet et andet sted i salen.

Jeg kan meddele, at Fremskridtspartiet er positivt over for forslaget.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg skal da også gerne straks springe til min konklusion og sige, at Kristeligt Folkeparti er positivt over for dette forslag.

Sådan som vi læser det, læser vi det, som at ministeren og regeringen erkender, at man gik for langt med L 81, og så er det klart, at så kommer spørgsmålet: Når man nu begynder at rette lidt på fejlene, retter man så nok? Det synes jeg vi må kigge på under udvalgsarbejdet, at man lige lægger snittet det rigtige sted.

Men ja til forslaget, men med yderligere lidt undersøgelse af, om vi måske skulle lægge snittet et lidt andet sted. Men det finder vi ud af under udvalgsarbejdet.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger til hr. Brian Mikkelsen. Det har andre gjort. Jeg synes, hr. Aage Frandsen satte det meget præcist på plads med, at loven, der blev vedtaget i juni sidste år, ikke var hverken en særlov eller med tilbagevirkende kraft, men at det var en helt generel lov, der løste et problem, hvor man kunne ophobe nogle tekniske underskud, som gav dem, der nu var i den konkrete situation, en

helt urimelig skattemæssig lettelse, som betød, at de faktisk ikke kom til at betale deres andel, som det var tænkt i loven.

Og til hr. Christian Jensen, som illustrerede med, at dér kunne vi se, hvad vi fik ud af vedtagelser med Enhedslistens stemmer, vil jeg sige, at hvis vi skulle leve i forhold til at få samfundsøkonomien til at balancere med Fremskridtspartiets stemmer, også selv om Fremskridtspartiet havde haft væsentligt flere stemmer, så ville det se skralt ud. Der er næppe et udgiftskrævende forslag her i Tinget, uden det får tilslutning fra Fremskridtspartiet. Og der er næppe et forslag her i Tinget, hvor vi mister indtægter, uden vi får tilslutning fra Fremskridtspartiet. Men stort set alt, der går i den modsatte retning, stemmer man imod. Så derfor er jeg taknemlig for, at der er andre, der har en større ansvarlighed.

Hr. Aage Frandsen stillede spørgsmålet omkring de 50 pct. Jeg vil foreslå, at spørgsmålet bliver stillet i udvalget, for det er ikke »tænk på et tal«, det er heller ikke et kompromis, men det er knyttet sammen med regelsæt andre steder i lovgivningen.

Til hr. Frank Aaen: Jeg er selvfølgelig taknemlig for, at man siger: Men kan vi slippe for at komme af med de her penge og gøre det på anden vis? Jeg vil bare komme med denne lille bemærkning, at jeg tror, det vil være meget vidtgående, for det, der jo er problemstillingen, er, at dér, hvor man har forbundne selskaber, betaler man ikke skat hver gang, man i de forbundne selskaber overfører midler. Det ville give en erhvervsstruktur, som formentlig ville være fuldstændig umulig at håndtere.

Så kan man selvfølgelig altid diskutere, hvilke egenkapitalkrav man skal stille. Men hvis man stiller ejenkapitalkravene i forhold til dem, der i dag har den højeste egenkapital, så ville alle de andre komme i vanskeligheder.

Så derfor er jeg nok desværre nødt til at sige til hr. Frank Aaen, at vi faktisk mener, vi har gennemtænkt det her rimeligt, så vi på den ene side har sikret, at man ikke kan opnå dobbeltfradrag – det, der var hele formålet – altså først få de skattefrie indtægter og derefter bruge de skattefrie indtægter til alt muligt andet end til det, der er forsikringsvirksomhed, og dermed i princippet opnå fradrag to gange, fordi man har visse skattefrie indtægter, og at vi på den anden side med det her forslag har sikret, at man heller ikke kan ophobe den form for fradrag i konstruktionen her, men at vi fjerner en tilskyndel-